

Side i dette Spørgsmaal. Nej, det, som er foreslaaet her, er ganske simpelt dette, at de 17 Amtsforsikringer blive til virkelig autoriserede Forsikringsselskaber, i hvilke man altsaa kan tegne mod fast Præmie Ulykkesforsikring imod ikke forsikrede Ulykkestilfælde under Arbejdet. Det er det, som er foreslaaet: Ulykkesforsikring for dem, der arbejde, hvad enten de arbejde for egen Regning eller de — i Husgerning — arbejde for andres Regning mod en fast aarlig Afgift. Det er det, som er foreslaaet, og jeg er ikke uden for Rammen paa nogen som helst Maade. Det vilde man derimod være, dersom man havde tvunget de Arbejdsgiverforeninger, der nu oprettes for at overtage Industriarbejdernes Ulykkesforsikring mod Driftsulykker, til ogsaa at forsikre disse Arbejdere i deres Fritid. Saa udtalte det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, at vi nu vilde gøre om igen, gaa tilbage i dette Forslag med Hensyn til Maskinulykker, som ere optagne i Industriens Lov. Men det er paa ingen Maade Tilfældet. Jeg vilde ikke under nogen Omstændighed bytte om, saaledes at vi nu førte ind i Landbrugets Ulykkesforsikring disse Maskinulykker, hvis vi ikke havde dem i Industriloven. Jeg vilde dog have dem over i Industriloven, thi det er netop denne Overførelse til Industriens Ulykkesforsikring, som gør, at man vil kunne behandle Landbruget paa en ensartet Maade i Henseende til Forsikring. Der er ganske vist blevet tilbage Ulykkestilfælde, hidrørende fra Indretninger, henlagte under det kommunale Tilsyn, dog med Undtagelse af Møllerne og forskellige Ting, som ogsaa ere førte over under Industriens Ulykkesforsikring, men det vigtigste af Industrien i Landbruget have vi taget bort, og Følgen deraf har været, at vi ere i Stand til at træffe ensartede Bestemmelser for Bidragspligten for Landbrugets Ulykkesforsikring, hvilket man ikke med Retfærdighed vilde kunne gøre, saa længe visse Virksomheder frembyde saa betydeligt større Fare end andre. Det ærede Medlem bifaldt Forslaget om frivillig Forsikring hos Amtsföreningerne imod Maskinulykker, eftersom de paagældende ellers vilde blive „plukket“ dobbelt, men det vilde ikke være muligt at plukke dem ved først at lade dem betale til private Selskaber og dernæst til deres Amtsforsikringsselskaber. Udgiften vil jo blive lige stor paa den ene som paa den anden Maade, hvad enten de forsikre Risikoen for deres Maskiner i en privat Forsikring eller i Amtsforsikringen. Det vil jo blive faste Præmier

begge Steder. Den øvrige Forsikring vil blive at udregne overensstemmende med Lovens Forskrifter. Og det vil derfor ikke blive dobbelt paa den ene Maade og enkelt paa den anden Maade, thi de ville i begge Tilfælde komme til at betale en særlig Præmie for den særlige Fare, som den særlige Bedrift medfører for de forskellige Arbejdere, der ere knyttede til Maskindriften. Der er ikke nogen som helst Nødvendighed for, at Amtsforsikringsselskaberne overtage denne Fare for Maskinerne Vedkommende, men jeg synes, det vil være hensigtsmæssigt og praktisk. Det var ogsaa det, det ærede Medlem fremhævede, at man skal kunne faa sine forskellige Forsikringer tegned hos det samme Selskab; men der er dog slet ingen Nødvendighed derfor. Der er altsaa ikke Tale om at gøre noget om igen. Der er tværtimod al Grund for os til at betragte det som en Lettelse for Gennemførelsen af Landbrugsulykkesforsikring, at vi have taget de farlige Maskinulykker bort og lagt dem hen til Industriloven. Det forekommer mig ganske utvivlsomt. Allerede Gennemlæsningen af det foreliggende Lovforslag vil vise, at jeg har haft Vanskeligheder at kæmpe med visse særlige Farer, der endnu, om end ikke i noget stort Omfang, kunne være til Stede i enkelte Virksomheder. Vanskeligheden vilde have været større, hvis Maskinulykkerne ogsaa henhørte under Loven. Det ærede Medlem talte meget om det besværlige Maskineri i Forhold til den lille Opgave: 70 Øre pr. Tønde Hartkorn. Det er nu ikke 70, men 80 Øre. Det gør jo ikke saa meget, men jeg holder nok af at regne rigtig. $80 \times 375,000$ Tønder Hartkorn er jo 300,000, men 70×375 giver ikke det. Forinden man taler om Besværet, maa man dog lægge Mærke til, at det jo ikke er en Forsikring for de 260,000 Personer alene, der bliver oprettet ved disse Forsikringsselskaber, men en Forsikringsadgang, der aabnes for det samlede Landbrug, for alle. Altsaa er der Mulighed for, at 800,000 Personer eller derhenimod kunne blive ulykkesforsikrede i disse Anstalter: 3: en Forsikring, som Landbruget umulig vil kunne faa for 70 Øre eller 80 Øre pr. Tønde Hartkorn. Det kan slet ikke siges at være nogen lille Opgave at tilvejebringe Adgang for hele det arbejdende Landbrug ned til Tyendet til at blive ulykkesforsikret, dels ad tvungen dels ad frivillig Vej. Det var i alt Fald et Maal, som det efter min Mening nok var Umagen værd at gøre sig nogen Ulejlighed for at naa. Men hvad nu det be-